

Militär musikfest

Mer än 20 000 åskådare, direktsändning i TV och ett flertal artiklar i tyska tidningar.

Mediaintresset var stort när Livgardets tre frivilliga traditionskårer i november förra året deltog i 6. Berliner Militärmusikfest.

Av ANDERS IHRÉN

Via ambassaden i Berlin kom inbjudan ursprungligen till Försvarsmusikcentrum i Strängnäs. De kunde tyvärr inte ställa upp, men eftersom våra kårer redan var kända i Tyskland, bland annat genom ett mycket uppskattat framförande på NATO Tattoo i Mönchengladbach 1998, skickades inbjudan vidare till Livgardet. Och självklart ställde vi upp.

Vi var drygt 80 personer som på eftermiddagen den första november flög från F 16 till Berlin med Flygvapnets C-130, Hercules. En skåpbil med all utrustning körde också via Trelleborg-Rostock och anslöt i Berlin dagen därpå. När vi kom fram på kvällen möttes vi av major Per-Eric Jansson och musiksergeant Johanna Lundgren.

Svea livgardes musikkår bestod av 31 musiker och med kapten Bengt Sterner som musikkårchef och löjtnant Kristian Möller som musikansförare. Tillförordnad kårchef för Svea livgardes fältpiparkår var musikfanjunkare Peder Peterson medan kapten Sten Aleman anförde Svea livgardes musketerarkår. Inbjudna som gäster från Svea livgardes musikkassa var dessutom överstelöjtnant Stellan Bojerud och kapten Folke Schippel.

Vår förläggning, i Julius-Leber-Kaserne i Tegel, var i två nyrenoverade VIP-kaserner av

också försvarsdepartementets vaktbataljon med värnpliktiga soldater.

Torsdagen ägnades främst åt att ta hand om materielen och förövning på kasernområdet. På fredag eftermiddag fick vi tillfälle att träna i Max-Schmeling-Halle, som ligger i tidigare Östberlin. Den rymmer drygt 5 000 åskådare och under de fyra föreställningarna inräknades totalt 20 000 åskådare. Senare på kvällen genomfördes också den officiella generalrepetitionen med åskådare.

Lördagen inleddes med en ledig förmiddag med tillfälle att besöka ambassaden i Berlin – en mycket märklig byggnad som innehåller alla de nordiska ländernas ambassader. På eftermiddagen var det matiné och på kvällen en föreställning som räknades som den stora officiella med VIP-mottagning efteråt. Då överlämnades också en gåva till den avgående tyske musikinspektören, överste Czerner. På söndag eftermiddag genomfördes den avslutande föreställningen och därefter åkte huvuddelen av Livgardets personal hem. Några stannade dock kvar på en mycket trevlig gemensam fest med övriga kårer och flög tillbaka till Sverige först på måndagen. Då kunde också skåpbilen med all materiel lastas i Flygvapnets C-130, Herkules.

Det tre kårerna genomförde ett program som startade med inmarsch under spel av musketerarkåren och fältpiparkåren. Därefter kom musikkåren, under spel, in från en annan ingång. De framförde sedan tre marscher: Svea Livgardes defileringsmarsch, Marcia Carolus Rex (med pukor) och General Cederschiöld. Fältpiparkåren spelade däremellan ett antal marscher medan musketerarkåren exercerade och gav eld med musköterna. Ett program som gav stormande applåder från publiken. Att vi dessutom var den största kontingenten gjorde inte saken sämre. Självt satt jag på läktaren under genomförandet, och många ur publiken kom efteråt fram och gratulerade. Även den tyske musikinspektören och hans medhjälpare berömde våran insats, då blir man glad och stolt över att vara livgardist.

Delar av den svenska kontingenten. Från vänster Johanna Lundgren, Per-Eric Jansson, Bengt Sterner, Kristian Möller, Mickael Olofsson, Sten Aleman, Anders Ihrén och Stellan Bojerud.

mycket hög standard. Enligt tyskarna är det till ytan det största kasernområdet i Europa. Det utnyttjades bland annat av fransmännen under ockupationen efter andra världskriget. Men då benämndes det - Quartier Napoléon. Nu används det för att logera besökare av olika dignitet till statsförvaltningen i Berlin. Det innebär allt från tjänstemän från Bonn till ambassadörer på hembesök och där finns

i Berliner Zeitung fanns på söndagen en artikel om evenemanget. Bilden var naturligtvis på en skotsk säckblåsepipare, sådan måste ju finnas på alla Tattoo. Rubriken på artikeln var "Samba, Jazz und Folklore in Uniform" och det beskriver mycket bra hur många grupper agerade. Sedan står det inne i artikeln om det svenska inslaget: "ballen omvandlades till kaserngård... befälet gav kraftfulla order... uppträdandet var inte för svaghjärtade... och musketerarna sköt naturligtvis några salvor." Kanske inte den allra bästa artikeln, men det var många som spelade och alla omnämndes inte i tidningen.

Många av kårerna fick vid repetitionerna minskningar i den tilldelade tiden för framträdandet. Det var dock aldrig tal om att vi skulle reducera våra tilldelade 15 minuter. Det är också ett bevis på att programmet var bra och väl disponerat. Ett annat positivt tecken var en inbjudan att i juni i år delta i NATO Tattoo i Kaiserslautern. På grund av Försvarsmaktens ekonomiska situation har vi nu tyvärr fått tacka nej till detta evenemang. Men det kommer säkert flera inbjudningar från Tyskland.

Arrangemanget sändes i sin helhet live lördag 4 november på kvällen i Berlins lokala TV-kanal. Under november och fram till nyår sändes också en klippt version på 90 minuter i en av rikskanalerna samt nära nog i alla delstaternas regionalprogram. Förhandlingar pågick vid årsskiftet också med upp till 11 utländska kanaler.

Jag vill avslutningsvis gratulera kårerna till ett mycket fint genomförande och framföra mitt tack för en oförglömlig upplevelse. Det var verkligen en höjdare att få vara kontingentschef.